

Magam keresve

Őrült bagoly jú,
Rikoltoz a napra.
A szél meghasad,
Lankadtan lehull.

És nem én vagyok
Én egy pillanatra.
S rémült reményem
Bénán megvakul.

Furcsa kényszerek
Kaszaélén villog
A perc felém és
Mint megtépett rongy lóg
Rajtam a világ.

Koldus két kezembe
Alamizsnaként
Hull egy verssor zengve.

S fejem felvetem,
És agyam gyémántja
A lét kékcél
Üvegét átvágja,
S túltekintek a
Roppant láthatáron,
Háthogyha magam
Végre megtalálom ...

S a tér oly tele
Önürességével.
Égő csillag fut.
Öntüzésben ég el.

Nincs hol lehulljon.
Csak ég és sajog.

Ellobbant lángú
nyári pipacsok

Ellobbant lángú nyári pipacsok,
Lángotok már az ég alján lapog.
Bennük hamvad el
A leszálló nap.

S reám hullanak
Fekete porzók nehéz kormai.
Kopnak tőlük a régi illatok.
Nyári színek, s a zengő, hajnali
Élő dalokból mit sem hallhatok ...
És a föld felé
Kezdek hajlani.